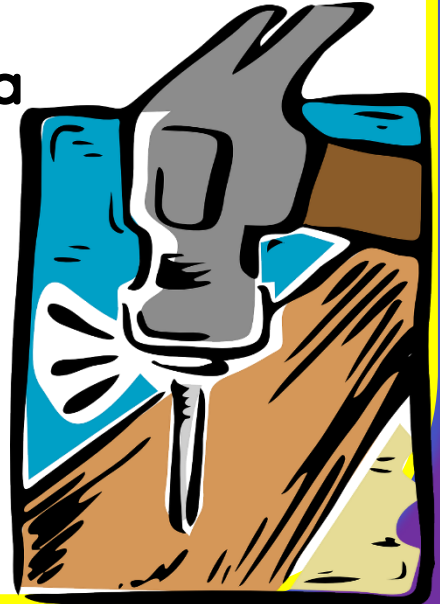

ÇİVİ

Umut çok yaramaz bir çocukmuş. Bir gün babası ona çivilerle dolu bir torba verip “Arkadaşlarınla her kavga ettiğin zaman bu tahtaya bir çivi çak.” demiş.

Umut, birinci haftada otuz yedi çivi çakmış. Sonraki haftalarda kendini kontrol etmeye başlamış. Nihayet hiç çivi çakmamış tahtaya. Babası, onu tebrik etmiş. Umut’a “Bugünden başlayarak kavga etmediğin her gün için tahtadan bir çivi çıkar.” demiş.

Günler geçmiş Umut her geçen gün hatalarını düzeltmiş ve tahtada hiç çivi kalmamış. Babası Umut’a “Aferin, ancak bu tahtaya dikkatli bak, ne kadar çok delik var, değil mi? Artık asla eskisi gibi olmayacak. Her kötü söz de tıpkı tahtadaki gibi kalpte iz bırakır, demiş.

ÇİVİ

1

Umut çok yaramaz bir çocukmuş. Bir gün babası ona çivilerle dolu bir torba verip “Arkadaşlarınla her kavga ettiğin zaman bu tahtaya bir çivi çak.” demiş.

Umut, birinci haftada otuz yedi çivi çakmış. Sonraki haftalarda kendini kontrol etmeye başlamış. Nihayet hiç çivi çakmamış tahtaya. Babası, onu tebrik etmiş. Umut’a “Bugünden başlayarak kavga etmediğin her gün için tahtadan bir çivi çıkar.” demiş.

Günler geçmiş Umut her geçen gün hatalarını düzeltmiş ve tahtada hiç çivi kalmamış. Babası Umut’a “Aferin, ancak bu tahtaya dikkatli bak, ne kadar çok delik var, değil mi? Artık asla eskisi gibi olmayacak. Her kötü söz de tıpkı tahtadaki gibi kalpte iz bırakır, demiş.

